Sva zahvala pripada Allahu, neka su salavati i selam na Allahovog Poslanika, na njegovu porodicu, njegove ashabe i one koji ga slijede, a zatim:
Uistinu je najopasnije šta na muslimane ostavlja iza sebe moderni krstaški ideološki rat jeste usađivanje u duše nekih od njih, od onih koji se nalaze u gafletu, razarajuće ideje koje uništavaju vjeru roba u njenom temelju i razaraju muslimansko društvo i prijete egzistenciji cijelog islamskog ummeta! Najgora od ovih ideja, koja se ukorijenila u duše nekih, jeste nacionalizam.

Definicija nacionalizma i njegova historijska osnova

Nacionalizam jezički dolazi od riječi nacija, a nacija je kuća, dom u kojem se živi. To je nacija (domovina) čovjeka i njegovo mjesto gdje obitava. Što se tiče samog izraza, on se pojavio u Europi tokom ideoloških i političkih promjena koje su dovele do povratka gospodarstva europskog društva, i to iz vjerskog društva koje se zasniva na temelju pravaca, kao što je protestantski, ortodoksni, katolički i dr., u društvo koje se zasniva na temelju narodne pripadnosti (narod), geografije (nacija). Tada su se rodile nacionalističke i narodne države koje su slijedile metod sekularizma u svom životu kako bi s tim odgovorili na nepravdu crkvi i zlo Pape, te napali vladara u ime vjere, tako da je došlo do krvavog europskog sukoba između vjere i pravca koji je doveo do gubitka mnogih života i imetaka.
Nacionalizam, koji je kao ideja i pravac našao put za primjenu u Europi, se oslanja na ideju nacija. A domovina je država u kojoj živi grupa ljudi koja se složila da će se obavezati za izražavanje ljubavi (el vela') prema naciji i da će vladati ljudskim zakonima, te da će se pokoravati vođi nacije. Na osnovu nacije, onaj ko je stranac nema ista prava kao onaj ko je rođen u toj naciji (domorodac). I dodatno tome, građanin određene nacije mora da brani ovaj nacionalni sistem i da iskaziva prijateljstvo onima koji prijateljuju sa njegovom nacijom, te da iskaziva neprijateljstvo onima koji neprijateljuju sa njegovom nacijom.
To je osnova nacionalizma kojeg je sekularni zapad ubacio u zemlje islama, a krstaški agresor na silu obavezao muslimane njime i to prije jednog desetljeća, nakon što su vojno okupirali njihove države i natjerali njihove stanovnike da prihvate njihove principe kako bi musliman svoju ljubav (el vela') učinio za područje u kojem živi, a ne za svoju vjeru. I tada slabi tijelo muslimana i njihova snaga biva raspršena i zauzimanje kontrole nad njima postaje lako.
Ova pokvarena ideja nacionalizma se proširila među sinovima islama, i veliki broj muslimana je određen period vremena živio iskazujući prijateljstvo prema građaninu domovine u kojoj živi i iskazujući neprijateljstvo prema strancima, onima koji slijede vjeru! Pojavili su se razni pokvareni izrazi, koji su proizašli iz nacionalizma kao što su: "Allah, domovina , vođa", i "Vjera za Allaha, a domovina za sve", i "Domovina na prvom mjestu", i "Nacionalistički otpor", kao i mnogi drugi.

Nacionalizam je sin patriotizma (narodna pripadnost)

I sa iste prethodne polazne tačke, ako nacionalizam znači iskazivanje ljubavi prema domovini, onda patriotizam znači iskazivanje ljubavi prema narodu.
Patriotizam (narodna pripadnost) jezički dolazi od riječi narod, a narod čovjeka čine njegovi sljedbenici i porodica. A što se tiče izraza patriotizam, on je povezan sa društvom ljudskih bića koji dijele slične kvalitete i karakteristike, kao što je jezik, boja kože, rasa, historija i dr.
Narodna pripadnost spada u džahilijjetske zabludjele pravce koja je pokorila zemlje islama nakon pada Hilafeta te uništenja i nestanka Islamske države. Narodna pripadnost je bila prva ideja kojom je uništen temelj islamske 'akide, te koja je učinila da pripadnost bude narodu - arapskom, zaljevskom, afričkom, turskom i dr. - koja se temelji na okupljanju, ljubavi i pomaganju! Iz utrobe ovog pokvarenog patriotizma se rodio prezreni nacionalizam, njihova polazna tačka je ista i njihov propis je isti.

Propis nacionalizma u islamu

Na osnovu onoga što je prethodno spomenuto da nacionalizam znači napuštanje islamske 'akide el vela' ve-l-bera' u zamjenu za nacionalističku 'akidu el vela' ve-l-bera', kažemo da je nacionalizam veliki kufr koji izbaciva iz milleta i svako onaj ko vjeruje u njega, ili poziva ka njemu, ili radi za njega takav je murtedd (otpadnik) od islama, a u nastavku će biti objašnjeno ko su oni.

Neka zla vjere nacionalizma

Prvo: nacionalizam je činjenje širka Uzvišenom Allahu: nacionalizam je lažna vjera i džahilijjetski pravac (menhedž) koji poziva ka uzimanju domovine za idola i taguta koji će se obožavati mimo Allaha. Ona obavezuje ljude da rade samo za nju i da se žrtvuju i bore za nju, te da iskazuju mržnju i neprijateljstvo prema svakom onom ko je izvan njenih granica, makar se radilo o Allahovim evlijama. Kao i da iskazuju ljubav i prijateljstvo prema svakom onom unutar njenih granica, makar se radilo o najvećim kafirima i mušricima. I sa tim, ona (domovina) postaje kumir koji se obožava mimo Allaha. Rekao je Uzvišeni Allah: **{Ima ljudi koji su umjesto Allaha kumire prihvatili, vole ih kao što se Allah voli} [El Bekara: 165].**
Drugo: nacionalizam lomi 'akidu el vela' ve-l-bera': to je zato što se osnova el vela' ve-l-bera' u islamu, razdvajanje i napuštanje između muslimana i drugih, zasniva na temelju vjere, kao što je rekao Uzvišeni: **{Vaši zaštitnici su samo Allah i Poslanik Njegov i vjernici koji ponizno molitvu obavljaju i zekat daju.} [El Ma'ida: 55].** I rekao je subhanehu: **{O vjernici, ne prijateljujte s onima koji vjeru vašu za podsmijeh i zabavu uzimaju, bili to oni kojima je data Knjiga prije vas, ili bili mušrici} [El Ma'ida: 57].** A što se tiče nacionalizma iskazivanje prijateljstva kod njega se zasniva na temelju pripadnosti zemlji koju okružuju granice. I ovo obavezuje osobu da napusti razlike koje je postavio Allah radi šerijatskih razloga u razdvajanju od kafira. A to je jasna suprotnost vjerodostojnim šerijatskim tekstovima. Rekao je Uzvišeni: **{Bolnu patnju navijesti licemjerima, koji prijateljuju sa nevjernicima, a ne s vjernicima! Zar kod njih traže snagu, a sva snaga pripada samo Allahu?} [En-Nisa': 138-139].**
Treće: nacionalizam suspendira propise država i hidžre: na taj način što je nacionalistička veza stavljena iznad vjerske veze što obavezuje osobu da miješa propise ljudi. Od stalnih stvari u Šerijatu jeste da se darul-kufr, u kojem vladaju propisi kufra, razlikuje od darul-islama u kojem vladaju propisi islama i sudi se onim što je Allah objavio. Za svaku od njih postoje propisi koji je izdvajaju, a od ovih propisa je obaveza hidžre iz darul-kufra u darul-islam. Međutim, što se tiče vjere nacionalizma tu nema nimalo mjesta za govor o ovom pitanju. Zato što je građanin obavezan domovinom. Štaviše, on mora da je brani, makar ta domovina bila darul-kufr, dar er-ridda i dar-hiraba.
Četvrto: nacionalizam poništava razliku između muslimana i kafira: tako dolazi do miješanja izraza iman i izraza kufr, jer je pripadnost zemlji učinio osnovom u suradnji sa ljudima, neizbježno uklanjajući razliku koja je utemeljena na osnovi vjere i koju je Allah učinio šerijatskim razlogom za razlikovanje između ljudi na dunjaluku i Ahiretu. Nacionalnost stavlja vjernike, kafire, dobre i loše na isti stepen, a to znači laganje na jasne vjerske tekstove (dokaze), od kojih su: **{Zar ćemo muslimane sa nevjernicima izjednačiti?! Šta vam je, kako rasuđujete?} [El Kalem: 35-36]**, kao i: **{Zar ćemo postupiti s onima koji vjeruju i čine dobro kao s onima koji prave nered na Zemlji, ili, zar ćemo postupiti s onima koji se grijeha klone isto kao i s grješnicima?} [Sad: 28].**
Peto: nacionalizam suspendira džihad et-taleb: to je jedna vrsta džihada na Allahovom putu koji se vodi u državi kafira sve dok Allahova riječ ne bude gornja. Međutim, kod nacionalista džihad se ne vodi izvan granica nacije protiv vanjskih neprijatelja i njihov najvažniji cilj jeste očuvanje jedinstvenosti domovine i državni mir. Ali da prelaze te granice tražeći kafire koji se nalaze u njihovoj blizini, to za njih znači napad i ugrožavanje „nacionalističke sigurnosti" za okolne zemlje, te predstavlja uništavanje „međunarodnog mira" i nanošenje štete „dobrim vezama sa susjedima" kao i miješanje u „unutrašnje poslove" te države! Ova stvar suspendira jasnu obavezu džihada i odbaciva poznate propise koji se moraju znati u vjeri u vezi borbe protiv kafira gdje god se pronađu sve dok se samo Allah ne obožava i dok se ne ukloni širk sa Zemlje i dok se ne vlada sa onim što je Allah objavio.
Šesto: u nacionalizmu se nalazi razjedinjenost i neslaganje: ono razjedinjuje između muslimana i čini ih nacionalistima i patriotima koji su u međusobnim nesuglasicama. Svako od njih se pripisuje svojoj zemlji, historiji i tradiciji. Ono razdvaja između arapskog muslimana i njegovog brata muslimana nearapa. Štaviše, ono razdvaja između samih arapa. Ovaj je Iračanin, a ovaj je Sirijac, a ovaj je Misrijac, itd. Isto tako razdvaja između nearapa, kao što su Turci, Kurdi, Fursi, te se suprostavlja se Allahovoj naredbi ujedinjenja i čvrstog držanja za Njegovo uže, kao što je Uzvišeni rekao: **{Svi se čvrsto Allahova užeta držite**

i nikako se ne razjedinjujte!} [Aal 'Imran: 103]. U tome se nalazi bratska veza u vjeri koju je Uzvišeni Allah opisao u Svom govoru: **{Vjernici su samo braća} [El Hudžurat: 10]**. I to je jasna slika koju su utjelovili ashabi ﷺ, i tako su se Kurejšije izmiješale sa Bilalom el Habešijem i Suhejbom er-Rumijem, spojio ih je islam a ne nacija.

Sedmo: nacionalizam je od džahilijjetskog poziva: islam se bori protiv džahilijjetskih poziva bez obzira da li su povezani sa bojom kože, rasom, nacijom, pravcem, i dr. I nema sumnje da je poziv nacionalizma i patriotizma poziv ka nečemu drugom mimo islama. Rekao je šejhul-islam Ibn Tejmijje: „Svako onaj ko napusti poziv islama i Kur'ana u zamjenu za poziv na osnovu porijekla, države, rase, pravca ili puta, takav je od pozivača džahilijjeta." [Medžmu'ul-fetava]. Nema sumnje da vođe patriotizma i nacionalizma pozivaju ka plemenskom i narodnom 'asabijjetu kao i nacionalističkom džahilijjetu, ponoseći se arabizmom i nacijom. Islam se odriče njih i njihovog kafirskog pravca.

Šubha i odgovor na nju

Ono što stalno vara nacionaliste jeste govor da je ljubav prema domovini od imana! Također, oni uzvikuju da je smrt na putu domovine šehadet! Kao i mnoge druge stvari koje bacaju u uši svojih sljedbenika.

Kao odgovor na to kažemo: što se tiče govora "ljubav prema domovini je od imana", to nije došlo ni u hadisu niti ima ikakvu osnovu. To je batil (laž)! To je govor koji je suprotan Šerijatu! Onaj ko to kaže učinio je ljubav prema domovini jednim od stepena imana, što je suprotno onome sa čime je došao Šerijat Uzvišenog Allaha. Kako da to bude ako je domovina darul-kufr?! Zar će musliman voljeti kufr?!

A što se tiče govora "smrt u odbrani domovine je šehadet" to je čista izmišljotina, jer ako bi tako rekli onda bi mi bili isti kao kafiri u odbrani njihove zemlje! Pa gdje tu onda razlika između nas!

Šehid je onaj koji se bori da Allahova riječ bude gornja kao što je došlo u vjerodostojnom hadisu od Allahovog Poslanika ﷺ. A što se tiče govora "ko pogine braneći svoju zemlju on je šehid", to je samo dodatak na hadis: "Ko pogine braneći imetak on je šehid, ko pogine braneći porodicu on je šehid, ko pogine braneći vjeru on je šehid, i ko pogine braneći svoju krv on je šehid" kojeg bilježe Ahmed, Ebu Davud, En-Nesai i Et-Tirmizi sa vjerodostojnim senedom, a ovaj dodatak nismo pronašli nigdje u knjigama hadisa! Kada bi radi primjera rekli da je ovaj govor vjerodostojan, pa zemlja u kojoj musliman bude ubijen kao šehid je darul-islam u kojoj vlada Allahov Šerijat, te koju mudžahid brani i bori se protiv svakog onog ko je napadne u zaštiti islamskih propisa i zakona koji vladaju u njoj, a ne u zaštiti njene zemlje koja može postati darul-kufr, riddet ili hiraba (razbojništvo), kao što je slučaj sa mnogim današnjim državama.

Napomene i savjet

Nećemo propustiti da na pozitivan način spomenemo da je čovjek stvoren takav da voli svoju domovinu u kojoj se rodio i u kojoj je živio. Ova ljubav je urođena i ne posjeduje je samo onaj kome je ta urođenost izmijenjena. Allah ﷻ je obraćajući se Svome Poslaniku ﷺ rekao: **{Vidimo Mi kako sa žudnjom bacaš pogled prema nebu, i Mi ćemo sigurno učiniti da se okrećeš prema strani koju ti želiš: okreni zato lice svoje prema Časnome hramu! I ma gdje bili, okrenite lica svoja na tu stranu. Oni kojima je data Knjiga sigurno znaju da je to istina od Gospodara njihova – a Allah motri na ono što oni rade.} [El Bekara: 144]**. Što se tiče govora {Mi ćemo sigurno učiniti da se okrećeš prema strani koju ti želiš} on znači „okrenućemo te od Bejtul-Makdisa ka Kibli", a govor {koju ti želiš} znači „koju voliš, koju hoćeš". [Tefsir Et-Taberi]. To je Mekka za koju je Allahov Poslanik ﷺ rekao: „Nema mi ljepše ni draže zemlje od tebe, a da me tvoj narod nije prognao iz tebe ne bi nastanio drugo mjesto." [Bilježi Et-Tirmizi i kaže da je hadis hasen sahih garib]. Ovo je dokaz od njega ﷺ u vezi njegove ljubavi prema svojoj zemlji u kojoj je rođen i u kojoj je odrastao.

Ljubav kao ova, kao i ostale vrste urođene ljubavi sa kojima je čovjek stvoren, nije zabranjena, ali pod uslovom da ona ne prelazi svoju granicu, niti da se suprotstavlja onome što je Allah naredio i zabranio. Rekao je Uzvišeni: **{Reci: "Ako su vam očevi vaši, i sinovi vaši, i braća vaša, i žene vaše, i rod vaš, i imanja vaša koja ste stekli, i trgovačka roba za koju strahujete da prođe neće imati, i kuće vaše u kojima se prijatno osjećate – miliji od Allaha i Njegova Poslanika i od borbe na Njegovu putu, onda pričekajte dok Allah Svoju odluku ne donese. A Allah grješnicima neće ukazati na Pravi put."} [Et-Tevba: 24]**. Ljubav čovjeka prema sebi, svojoj porodici, plemenu, imetku i domovini je prirodna ljubav koju Šerijat nije zabranio sve dok ista ne prelazi svoju granicu, a prelaženje granice u njoj jeste davanje prednosti ovoj ljubavi nad ljubavi prema Allahu i Njegovom Poslaniku i džihadu na Allahovom putu.

Od toga je i to da je muslimanu naređeno da učini hidžru iz zemlje u kojoj ne može uspostaviti vjeru, makar se to radilo o njegovoj zemlji u kojoj je odrastao i u kojoj je odgojen i koju voli. Najbolje stvorenje, Allahov Poslanik ﷺ i najbolja generacija ﷺ su izvršili Allahovu naredbu kada su učinili hidžru iz svoje zemlje koju su voljeli, iz Mekke. Napustili su svoje imetke koje su posjedovali, kao i svoje porodice i rođake i odselili u novu zemlju, stranu za njih, u Medinu, u kojoj nema njihove porodice niti njihovog imetka! Zašto? Jer je to darul-islam i Islamska država.

A danas, kada je Allah počastio muslimane sa proglašavanjem islamskog Hilafeta u Iraku, Šamu i drugim mjestima od Allahovih zemalja, i zemlja Hilafeta postala zemlja hidžre i džihada, svim muslimanima u zemljama kufra, kao što su arapske zemlje i one koje sebe nazivaju islamskim, je obaveza da učine hidžru u Islamsku državu i napuste svoje nacije (zemlje/države). Neće im biti koristi njihovo pravdanje da su nemoćni, kao što je Uzvišeni Allah spomenuo: **{Kad budu uzimali duše onima koji su se prema sebi ogriješili, meleki će upitati: "Šta je bilo s vama?" – "Bili smo potlačeni na Zemlji" – odgovoriće. – "Zar Allahova Zemlja nije prostrana i zar se niste mogli nekud iseliti?" – reći će meleki, i zato će njihovo prebivalište biti Džehennem, a užasno je on boravište.} [En-Nisa': 97]**. Ovo je žestoko obećanje za one koji imaju ljubav prema naciji, a zanemarili su hidžru, pa kako je tek sa onima koji su napustili darul-islam i otišli u darul-kufr! Kao što su radili neki od onih koji se pripisuju muslimanima, oni koji su napustili područja Islamske države i otišli u države i područja pod kontrolom rafidija, sekularista i krstaša. Šta će reći Allahu ﷻ na Sudnjem danu?!

Molimo Uzvišenog Allaha da uputi muslimane da napuste zemlje kufra i učine hidžru u zemlju islamskog Hilafeta.

El vela' za islam a ne za domovinu!

El Himma
Islamska država
Ramazan 1438.